

ДІЛО

Виходить що-дня рано
крім понеділів.

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**

Львів, Ринок 18, II. пов.

Кonto почт. шл. 26.726

Адреса тел.: „Діло—Львів“.

Число телефону 565.

Рукописів
редакція не бере.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро Угорщині:
місячно 3.60 К.
чвертьрічно 10—
піврічно 20—
цілорічно 40—
у Львові (без доставки):
місячно 3— К.
чвертьрічно 9—
піврічно 18—
цілорічно 36—
в Німеччині:
піврічно 20— М.
цілорічно 40—
За зміну адреси
платить ся 50 с.

Ціна оголошень:

Стрічка петітов, зашпальована
46-й лінійою 60 с. в місяць
1 л. в місяць 1.50, в редакційній часті перед або по варті
за 2 К. Некорекція 2 К. Скла
тиски друку підлягають. Оголо
шення на суботу і неділю удвічі.
Постійні оголошення облічують
— у кожному.
Один примірник коштує
у Львові 12 с.
на провінції 14 с.

Видас: Видавничя Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Ваомль Панейко.

Львів, 18 грудня 1917.

ПОЛІТИКА УКРАЇНСЬКОЇ РЕПУБЛІКИ.

Не вмішуватись у російські партійні спори. — Заборона перевозу військ Криленка через Україну. — Відносини до Каледіна і козацької самоуправи. — „Нам ближший Дон ніж Петроград“. — Боротьба з централізмом більшовиків.

Власна кореспонденція „Діла“.

(З. К.) Над кордоном 14. грудня.

Всі відомості, які в цих днях наспівають в Києві, говорять, що ціле життя української республіки визволене тепер боротьбою Генерального Секретаріату проти домагань бо льшевіків скликати „всеукраїнський з'їзд робітничо-салдатських рад“. Домагане се має на цілі відобрати власть Українській Центральній Раді і Генеральному Секретаріату, а перенести її на ті суспільно-політичні елементи, на яких опирається вплив більшовиків, себто на робітничо-жовнірські „совети“ — в данім разі на такі-ж „совети“ українські. — Від котрих більшовики надіють ся, що вони підуть по лінії внутрішньої й заграничної політики Леніна і Троцького. Головний закид, який більшовики видвигаютъ проти Ген. Секретаріату, містить ся в тім, що Рада і Секретаріат держать — мовляв — з „протиреволуцією“, себто з Корніловом і Кадіном, котрі обсядили донський басейн і проти котрих українські власти не хотіли дозволити військам Криленка перейти область української республіки.

Як пояснене причину сеї відмови рознесла ся по Росії дуже характеристична чутка, що Україні тому відмовили ся помагати петроградському правительству проти Каледіна, що „нам (себто Українцям) ближший Дон ніж Петроград“. У сім вислові справді містить ся одна з головних провідних думок української політики з усіми її консеквенціями для української внутрішньої і заграничної політики, — як в справі тих українських областей, котрі вже підлягають власти української республіки, так і що-до тих українських областей, котрі доси остають поза межами власти українського правительства. Инакшу вагу і ціну приписує сим землям петроградське, московське-інтернаціональне правительство, яке не має ніяких чутевих відносин до українських окраїн, а инакшу вагу з усіми її політичними наслідка-

ми, приписує сим землям правительство української республіки.

Становище сеї республіки до начального питання мира і війни поясняє ся не чим иншим, як саме оглядами на окраїнні області українських земель, які ще не підлягають власти української держави. Справді за!

Як сказано, через територію України не пущено ніяких військ Криленка. Козаків Каледіна відправлено над Дон, а Каледін відпустив на Україну всі українські часті. В Кубань відправлено з різних оглядів майже всіх українських юнкрів Кубанське козацтво утворило своє правительство і управляє ся „по запорожському звичаю“, себто по традиціям і в дусі українського козацтва. Значить: Дон і Кубань для України!

Се могутність, яка зараз же впадає в очі кождому; безпоровочно підкопили сеї факт посольства антанту і нараз страшно „розлюбились“ в українським народі. Цікаво, що коли в Петербурга забирають ся всі чужі зступництва, то з Києва нікому про се і не снить ся. Вони за порядок безпечні. Зачувати, що японський відпоручник має приїхати до Києва, де сидять військові місці антанту.

Коротко можна схарактеризувати політику української республіки в заграничній області — по перше: журую за цілість українській земель в усіми її окраїнами, по друге: прихильною нейтральністю супроти Росії. Що-до останньої, знаменна була відповідь Винниченка, дана Криленкови на його прохання дозволити перезезти через Україну більшовицькі війська проти Каледіна. На предложенє се український премієр відповів чемною та рішучою відмовою: бо Україна „не хоче вмішувати ся в російські внутрішні партійні спори тай навіть пасивно не хоче брати сторони одної партії проти другої“.

Мирові переговори.

ВІДЕНЬ. (Ткб.) Правительства Австро Угорщини, Німеччини, Болгарії, Туреччини і Росії зачнуть тепер по закліченню перемирія як найскорше мирові переговори. Приготовляється вибір і висланє повновласників на ті переговори. Аж до зібрання повновласників представники згаданих правительств, які перебувають вже від початку переговорів за перемирє в Берестю литовським, будуть вести необовязуючі передступні наради в справі мирових переговорів. Ті передступні наради розпочаті нині.

БЕРЛІН. (Ткб.) Державний секретар Д-р Кільман удасть ся в протягу сего тижня на мирові переговори до Берестя литовського.

„Федерація чорноморських країв.“

СТОКГОЛЬМ (Телеграма польської пресо-вої Агенції). Київські дневники доносять таке: Представники Криму і Молдавії піднесли думку утвореня федерації чорноморських країв. До федерації будуть належати: Україна, Крим, Молдавія і Кавказ, також козацькі області донські і кубанські.

Офіційне виповідженє війни.

ВІДЕНЬ. (Ткб.) Нині надійшло туг урядове повідомленє, що правительство Злучених Держав виповіло дня 7. с. м. Австро Угорщині війну.

дідичі вірають ся свої власності в користь українського селянства; польські соціалісти вступають в оборону польських дідичів.

Принцип, що земля повинна належати до тих, що обробляють її власними руками, отже до селянства, є для нас самоозрозумілий і всі —

прихильники і противники — можуть бути певні, що наші послы, як тільки вважати муть, що прийшов слушний час, виступлять за його здійсненє в усюю рішучістю, яку може дати провідникам однодушна воля цілого народу.

Земельна реформа на Україні і в Росії від-була ся голосним відгомоном у цілім світі як акт переломового значіння в історії, особливо ж в краях, які мають анальогічні земельні відно-сини.

Витаючи земельну реформу за кордоном, віденська „Arbeiter Zeitung“ пише: „І в нас російський примір мусить сильно відбити ся. Коли впаде приватна власність російських земельних панів, будуть румунські бояри, польські шляхтичі, мадярські магнати почувати ся в своїм посіданю менше певні. Скривь повстане пи-танє, чи земля не є найсвятійшим дідицтвом, непродажною власністю цілого народу. Декрет російського робітничого правительства буде впливати не менше сильно, як ухвала фран-цуського національного збору про внесенє фе-дальних прав“.

Про сеї вплив земельної реформи за кор-доном на інші краї свідчить також заява пос. Удржаля, провідника чеських аграріів, у будже-товій комісії австрійської палати посла. Він ви-словив ся про ту реформу словами найвисшого признаня і заповів, що Чехи виступлять у свій час перед компетентним форум також в дома-ганєм такої реформи.

За компетентне форум Чехи вважають очевидно будучий сейм чеської держави, — бо здійсненє чеського державного права ставлять вони в сій війні як єдине, всеобняваюче своє домаганє, — одначе коли-б відносини уклали ся инакше, виступлять вони з таким внесенєм певне також в австрійській Державній Раді.

Земельна реформа за кордоном викликала також інші вражіння. Дає їм вислів краківський „Czas“ з 15 с. м. в передовиці п. н. „Росій-ським слідом“. Навівши заяву пос. Удржаля і стачію віденського соц. дем. органу, орган поль-ських земельних панів пише:

„Ані в ос. Удржалє ані „Ab Zig“ не озна-чили ще ближше подробиці тої реформи, якої переведеня думають жадати. Можна тільки здо-гадувати ся, що Чехи вимірять своє внесенє головно проти німецької великої власности, сподіваючи ся, що поділі між чеських хлопів скріпить у Чехії чеський теперішній стан посіданя. В сій справі знайдуть певне союзників в українських послах зі Східної Га-лицини, які без сумніву в анальогічних при-чин підіпруть ту думку“.

„Отже в двох сторін, — пише „Czas“ да-лі — в Росії і в західних провінціях держави заче плисти до нас в найближшій часі агітація, яка вдирати меть ся в вид аграрної реформи і в високій мірі грозить ме нашим відносинам аграрним і національним. Не треба пригадувати й визначувати її шкідливости як в селі поль-ським так і українським“.

Що має „Czas“ на думці, говорячи про українське село, впливає ясно в його поперед-них виводів. Иго мову про польське село яко освітлює його узяг, що „аже в епосі пер-шої Думи, коли перший раз порушено там думку аграрної реформи в дусі хлопського ко-дому, знайшла вона в деяких сферах коро-лівства досить багато симпатичного відгонону.“

Що до українських послів, мусимо супроти наведених виводів зробити одно застереженє: Ми не потребуємо йти російським слідом, бо маємо земельну реформу на Україні, за декретовану правительством Україн-ської Республіки. І не потребуємо при-міру Чехів, бо принцип, що земля повинна належати до тих, що обробляють її своїми рука-ми, отже до селянства, лежить в основі аграрної програми як національно демократичної партії, так і інших українських партій.

Вікова неволя, в якій знаходив ся україн-ський народ, справила, що в нім почуте суспіль-ности справедливости розвинено багато висше, ніж у інших народів, де його затемнюють ін-тереси панованя над иншими. Се найбільше вид-но, коли порівнати нас з Поляками. Українські

Читайте! Підписуйте!

Внесок, який є видрукований в нинішнім числі „Діла“ про обезпечення на життє в списку в VII, воєнною позичкою в

Карпаті

Львів, Руська 18. I. пов.

Погром в Бродях?

СТОКГОЛЬМ (ТКБ.) Жидівське пресоє Бюро доносить про нові погроми в губерніях моголівській, київській і волинській при особливій участі жовнів червоної гвардії. Особливо страшний погром був в галицькій пограничній місті Броди.

Австро-Угорщина для Польщі.

Про відносини на занятій Холмщині приносить цікаві відомості „Сзяс“. Довідаємося, що холмський польський комітет рятунковий розіслав між людьми до підписування заяви, що стверджують польськість холмської землі. Можна собі уявити, як „свобідно“ рішався на заяву про свою польськість, коли ті заяви вислані були польським комітетом ратунковим. Польський „освідомлюючий“ акції на Холмщині йдуть на зустріч австро-угорській окупаційній власті. Стверджує се „Сзяс“, пишучи:

„В дійсних відносинах на Холмщині орієнтують ся чим раз краще окупаційні власті і віденське правительство. Представлені правительством чинникам польськими сферами дані фактичні що до національних відносин Холмщини викликали у тих чинників живіший відгук. В останніх часах наслідком згаданих представлень в польської сторони власті внесли розпорядки про пошанованя прав української мови на Холмщині.

Не менше важним є категоричне оречення в справі холмської землі, зложене недавно віденським міністерством зовнішніх справ супроти холмської делегації. Се делегація виїхала до Відня, щоби виведати управильне адміністративних відносин на Холмщині, яка в частині підлягає власті люблінського генерал-губернаторства, а в частині команді найближчої армії. Тому поставила обаву, що се може виторити політично небезпечний для Польщі вироєдикат. Міністерство зовнішніх справ усложило ті побоюваня, заявляючи, що згаданий поділ має характер тільки тимчасовий і що його знесеть ся, коли се тільки виявить ся можливим з військових зглядів.

Як бачимо, австро-угорські власті, як тільки можуть, сповнують польські бажаня на Холмщині. Після влученя холмської землі до території теперішньої польської „держави“, йдуть знесеня прав української мови, приреченя влучити до Польщі дальшу часту української землі.

Вибори до української конституанти.

ВІДЕНЬ (ТКБ.) Польська пресова агенція доносить зі Стокгольму: Київські дневники доносять, що Українська Центральна Рада вироєбила порядок виборів до Української Конституанти. Після нього поділено Україну на десять округів, які виберуть разом 301 послів. Вибори відбудуть ся 19 січня, перше засіданя 22 січня 1918. Законодатний період конституанти вивинить 3 роки.

Англійська офензива в Палестині.

ЛОНДОН (ТКБ.) Англійський комунікат з Палестини з дня 16. с. м. доносить: Ліве крило і центр посунули ся на північний схід від Люд на ширині 5 миль, ліве крило до найвищої глибини на півтора милі, нестрічаючи більшого опору. Обладжено Егіббраг, Кгібенег і Ель Борнет, також терен вистаючий на правім крилі до Ельбраг. Наші летуни кинули 56 бомб на моторові судна, будинки і війська на горах Йордану і досягнули 24 влучних стрілів.

Вісти з Української Республіки.

Львів, 18. грудня 1917.
Нинішні дневники приносять зі Стокгольму відомість про коментар, виданий Генеральним Секретаріатом України до постанови Української Центральної Ради з 20. падолиста про земельну реформу. Звертаємо увагу наших читачів, що докладну відомість про сей коментар подали ми в нашім дневнику з 11. с. м.

Так само аж в сих днях подали инші дневники універсал Української Центральної Ради з 20. падолиста про проголошене Української Республіки. Сей універсал подали ми вже в числі з 5. с. м. Те саме можна ствердити що до відомости про участь українського правительства в мирових переговорах, яку подали ми в числі з 8. с. м., і про инші відомости з Української Республіки. Можемо сміло сказати, що наш дневник має найпевніші і найновіші вісти з за кордоу.

Та коли прочитаєть ся якусь відомість, а за пару тижнів читаєть ся те саме в инших дневниках в иншій стилізації, то можна дістати вражінє, що се щось нового. Одначе, щоби наші читачі не мали до нас жалю, що тої новости не знаходять у нас, просимо в такім випадку все сягнути пам'ятю або й заглянути до нашого дневника на кілька днів або й тижнів назад, а та новість певне знайдеть ся і в нашім тїлаки значно вчасніше.

НОВИНКИ

Львів, 18 грудня 1917.

— До Українців міста Львова. Весь український народ в Галичині висидас в сїм часі одностайний протест проти прилученя Східної Галичини до Польщі. По тїм, що наші предки витерпіли через многі віки на своїй рідній землі і що й ми самі тут визнаємо, розуміємо і відчуваємо добре, що нас там чекало би. Тому обовязком кожного Українця дати перед світом виліз своїм почуваням, і коли всі народи світа домагають ся нині належних їм повних прав, домагають ся і для себе на нашій землі свего права і своєї правди. В тїй цім визнаємо всіх Українців міста Львова, без ріжниць стану і пола, щоби підписували протест, котрий є вложений в „Народній Канцелярії“ або в „Канцелярії правної поради“ (Ринок ч. 10, і поверх на галері), також у всіх українських Інституціях, товариствах і читальнях. Підписані протестисті будуть предложені нашою Парламентарною Репрезентацією в найвисшій місци яко вислів волі нашого народа і його змаганя до свободи і незалежности. Такі підписуємо всі, і нехай нікого там не брагне! — Від Організації Українців міста Львова.

— Вісти з Києва. Від д-ра Володимира Охримовича прийшла до родини картка з Києва з 8. н. ст. падолиста, отже з часу, коли в Києві довершували ся великі події. На сї події натякають у короткі слова: „Я тут переживаю багато радісних і трох прирних хвиля і бачив багато цікавого“. Як ми вже доносили, д-р Охримович викладає в українсьім народнім університеті на

Найліпшим Рівдяним дарунком для родини

є обезпечення її будущности.

Такий дарунок може зробити кожний, обезпечивши ся в VII, воєнній позичці.

Розуміть ся само собою, що кожний Українець обезпечуєть ся тільки в українсьім товаристві обезпеченя на життє і ренти „КАРПАТІ“ у Львові.

Для тих, що розпоряджають більшою гротовкою, „Карпатія“ завела

обезпеченя з одноразовою премією.

Хто має

облігації попередних воєнних позичок,

не потребує платити премії грошми, бо „Карпатія“ приймає замість грошей ті облігації.

Нехай отже кожний вивозить

внесок „Карпаті“ на обезпеченя,

який містимо в нинішнім числі нашого дневника, і пішла до дирекції „Карпаті“.

Поясненя в справі обезпеченя з одноразовою премією, в справі виплати премії облігаціями давніших воєнних позичок і всьох инших поясненя улять кождому дирекція „Карпаті“ у Львові, вул. Руська ч. 18.

правничім аналізі; в сій часті више він, що три рази тишнее та що професорський генерал вивозить 20 руб. за один виклад. Зі згадки про обіди в українсьім клубі виходить, що українсьій клубі існує як і перед війною з характером касинового товариства; такі клуби в Росії уже розширені. З наших Галичан згадує д-р Охримович про адвоката д-ра Андрія Коса і надради Романа Сосновського, з якими живе в однім домі.

— Хто рішив про побіду над Сачю. Воєнний кореспондент „Lemberger Zeitung“, зображуючи австро-угорський пролом над Сочєю, пише про критичний момент битви: „Коли австро-угорські війська посунули ся до лінії Понтафель Понтафа, командант 24 дивізії полевий маршал-поручник Лавровський рішив ся сам після дозволу команданта армії атакувати сильні неприятельські становища на височині Пель і в області Плекен. Дня 28. жовтня неприятельські становища були взяті приступом. Армія Крєбатина мала вільну дорогу до Італії і І. падолиста станула над Таліаментом“.

— Знесеня цензури для телеграм у Львові. Урядово доносять, що у Львові знесено тепер цензуру для телеграм, висланих в області австро-угорської монархії. Цензурна комісія у Львові урядує тільки для заграничних телеграм.

— Задля браку місця в магазинах стайні в Станіславові будуть цивільні посилки пакуноків, не відібрані в протягу 24-годин, після постанови § 81 (3) правила руху і § 11 розпорядку ц. к. міністерства желіз, з дня 19. падолиста 1916 почавши від дня 10. грудня 1917 віддавати приватній фірмі Г. Шіфман в Станіславові (будинок магістрату) на фрауноч і відповідальність надаючого зглядом відбираючого. З хвилею віддана тих посилок приватній складівній згаданій фірмі всі обовязаня желізничні перестают існувати. Надаючий і відбираючий (коли набірні листи викуплені) мають що до тих посилок відносити ся безпосередно до следийної фірми Г. Шіфман в Станіславові.

— Нова епідемія: озанина, або „мумпс“. Так називаєть ся заразлива недуга, яка ширить ся тепер серед шкільної дітвори. Наукова назва сїї недуги така: „variolitis epidemica“, „епідемічне запаленє приушної слинявки“, „мумпс“ (англійська назва, яка означає „злий гумор“). Недуга ся не є новістю, вона являла ся що року. Однач тепер ширить ся вона нагально не тільки серед дітви, а також серед дорослих, так що насуваєть ся питанє, чи не стоїть вона в звязку в невідповідним відживаням дітви і цілого загалу. Коли недуга дістанеть ся зі школи до дому, спадас найперше на малі діти, вітак на старші, вкінці вераз на дорослих. Появляєть ся також в бараках. Доси незвісно як виглядають і де ховають ся зародки сїї недуги: чи пр. в убраню, чи в воздуху, який здають недужі, чи — що є найізрадоподібніше — в виділінах слизної болони уст і горла, в слині хорого. Час виляганя заратків триває з до 14 днів. Зважаємо, що в часі планоганя сильної шарклатини, не западали на ню ті діти, які перебули „свинку“. Обяви недуги горячка, біль і пухлина в околиці уха — звичайно лівоє. В слідуючих днях побільшуєть ся часом пухлина і біль, лице і шия напухає, западає переноситя ся на другу сторону лица, але вже менше доскулює. Головно у дорослих виступає густо-часто болуча orchitis. Хоч „свинку“ можна з правила назвати невяною недугою, то все таки належить пам'ятати, що се заразлива недуга, що її перебіг і наслідки зависать в першій мірі від організму дитини, тому є вказанням засягнути лікарської пєради.

— Революції велян, конечно потрібних до господарства, лежать в міністерстві несласлагоджені. Звертаєть ся до Української Парламентарної Репрезентації і зокрема до посла нашого округу Вп. д-ра Т. Окуненського з просьбою є прискоренє полагодженя тих революцій. — о. Іван Пісєцький, парох в Корневі.

— Із статистики повесних недуг. Урядовий виклад епідемічних недуг за минулий тиждень у Львові нуте: 1 случаї дифтерії, 10 случаїв шарклатини, 6 случаїв пятнистого тифу, 14 случаїв черевного тифу, 3 случаї черевки.

— Про тип київського ученого XVII. віку буде викладати заходом товариства українських наукових викладів ім. Петра Могили п. д-р Яр. Гординський в середу 19 с. м. о год 1/2 4 ої після полудня в малій салі Інституту ім. М. Ласєнка.

— В справі українського нинішнього учительства. З бюро Укр. Культ. Ради у Відні доносять: На засіданю шкільної комісії палати послів (Unterrichtsausschuss) при нагоді дискусії над жи-

Самі і недостачами шкільництва в воєнні часі, поставив вог. Колеса знесені, щоб в увазі на потреби шкільництва особливо галицького, а з скрем шкільництва українського, яке найбільше потерпіло в часі воєнних подій, окрема депутация зажадала від міністра просвіти і міністра внутрішніх справ у зв'язку з військом учителів та привернення шкільних будинків для ужитку шкіл. Внесені в парламент і вибрано депутация, в якій склад увійшов також п. Колеса; ся депутация під проводом голови кавісії д-ра Г. Фіана Веленгофа інтервенювала у владних міністрів дня 27. жовтня. Оба міністри дали згодом відповідь, що вивести відповідні зарядження, щоб в першій лінії сі учителів, які є призначені як необхідні до фронтальної служби, були увільнені з війська; сю саму справу порушено також ще і на інших нарадах. Дня 5. XII. відбула ся велика конференція представників Укр. Парл. Репрезентації під проводом президента міністрів д-ра Зайдлера з представниками міністерств і намісником для Галичини графом Гуйном. На тій конференції порушив п. Колеса ще раз справу відбудови укр. шкільництва та зажадав виконання даних вже двайдвіх рішень в справі увільнення учителів від військової служби. Присутній на тій нараді міністер внутрішніх справ барон Чин зазначив, що його рішення і зарядження будуть в висше означених рамках виконані. Інтересовані круги нашого учительства повинні передохіти старати ся, щоб подання о увільненні їх з війська були внесені в свій час відповідним властями та в разі перешкод з боку властей повідомити на лежить Укр. Парл. Репрезентацію.

— З мита заточенців в Освенцімі. Нам пишуть: По обороті наших виселенців в Освенцімі і околиць до рішних сторін рух освенціської Читальні „Просвіти“ трохи зменшив ся, але не утрав і праця йде вперед без утрав під умівля проводом голови Читальні п. Сагана. Незадво тому приступив в члені освенціської Читальні „Просвіти“ а. Іван Поллаваський з Кракова, а 9. грудня 1917 навідувався сей добродій вечерниці в честь українських Січових Стрільців. На вечерничих сих відчитав нам п. Поллаваський написану ним драму в 3 діях зі співами і танцями під заголовком „Вдовин син“. Драма та викликала посеред слухачів велике заінтересоване. По відчитанню п. Поллаваський історію У.С.С. віддав честь полягам героям У.С.С. через постанє в міськ, а для живучих зібрано квоту 32 К. на Різдяній даруки.

— Друкарська ешбика У вчерашнім числі „Діля“ в новинці п. н. „Друга філія У. К. Т. скорони дітій“ хибно подано одно із назвищ членів Виділу тої філії в Долинні; замість С. Коросенько має бути С. Коропецька.

— На у Львові, а в Стрию грає Укр. Нар. Театр 21. с. м. драму на 5 дій Суходольського „Хмара“.

Нові книжки і видання.

Орест Левицький Н. Несподіваний шлюб (бувалщина). Літ. наук. Бібліотека ч. 161. Наглядом Укр. Видавн. Спілки. У Львові 1917. Стор. 54. Автор, заслужений історик, здобув собі в нашій літературі славу також своїми історично побутовими оповіданнями з українського життя. До таких оповідань належить також „Несподіваний шлюб“.

ПОМЕРЛИ:

— О. Михайло Ковчуревич, гр.-кат. парох в Бігалах, вислужений декан любачівський, помер дня 12. грудня с. р. в Бігалах, проживши 77 літ. В. П. п.

Софія з Лебедюквич Федевич, жена гр. кат. кнзянина в Турії, упокоїла ся дня 16. грудня в Перемишлі в 28. році життя. Похорон нині. В. П. п.

Складайте жертви на Народний Фонд!

Датки надають віддавати під адресою: Красний Союз Кредитовий у Львові, Ринок ч. 10. на вкладкову книжочку ч. 5.000 (пять тисяч) з допискою: На Народний Фонд.

Ще про економічний з'їзд.

Нам пишуть: В кілька тижнів по економічному з'їзді, в днях 1. і 2. листопада, умістила хвалюча Редакція „Діля“ уваги п. Куровця про економічний з'їзд, а оглядаючи критику промови о. крилошанина Войнаровського, що в промові своїй не подає і поглядів п. Куровця, яким певно о. крилошанин не противить ся, бо хто стре-

мить до цілі, стремить і до средств. Кому лежить на серці, щоб український хлібороб випродукував як найбільше сиріаця, лежить йому на серці і се, щоб тягнув з сего і найбільший вииск, надаючи сему сиріаццю у себе дома відповідну форму. Так думє кождий член української суспільности, думє хіба се і о. Войнаровський.

За уміщене уваг про економічний з'їзд як і за заяву, що тям отирає дискусію над з'їздом, належить ся Редакції „Діля“ з одної сторони повне признанє, з другої сторони дивне диво, що українська суспільність і без того не приневолила Редакцію „Діля“ отворити свої шпальти для уваг і дискусій над економічним з'їздом через надсиланє обильного матеріалу від перших хвиль по з'їзді, в котрім то заінтересовані жителі цілої української суспільности.

Дивне диво... Коли в свій час винено кілька уваг під адресою інших педагогів, що вони коштом свого звана віддають ся економічній праці, абстрагуючи від сего чи слухаю, чи не слухаю, виявлялись горяча, пристрастна, безпосредна дискусія, так що Редакція „Діля“ була приневолена замкнути шпальти для тої ж, маючи певно думі, що вона не скінчить ся. Вражена амбіція одиниць. А інтерес цілої суспільности так малий, що крім відомостей про формальну сторону з'їзду, крім промов інших мєнерів і політиків, яких кождє слово мусить бути подане до публичної відомости — їх становиско суспільне домагаєсь сего, слова важить ся за ціну золота — крім територіяльних викладів про різні галузи економічного життя, крім підни того дещо дємагогічними кличами реферату не подано в нашій прасі ні слова про саме ядро з'їзду, про се, які гадки висказували, які дороги вказували ті, які стоять в перших рядах, словом українські хлібороби, які око в око стрічають ся в дійсности, а якоїсно відпочадо то все „де ізоді“, задаючи тим смертний удар дискусії над економічним з'їздом, над життям і інтересом української суспільности.

І чого иншого годі було сподіватись. Дискусія над формальною стороною з'їзду, над теоретичними рефератами, з якими всі годять ся, над промовами мєнерів і політиків не веде до цілі. А про питання, як могли викликати дискусію, суспільність не довідалась, бо відослано її „де инді“, себто до „Господарської часовиси“, котру суспільність зрідда, на жаль, читає, а і та дійшла до рук суспільности, завдяки адміністрації, доперла в місяць по з'їзді. І дискусія ширшої мабуть українська суспільність не діждєсь.

І з'їзд сей, так великий, так символічно анталий суспільности — чого доказом число учасників з провінції — мабуть крім гарної зверхности, крім загального протесту проти надужиття на всі поля господарського життя нашого народу, крім сего, що думчалась нагода виляти свої сльзи і жалі, лишить ся без властивого хісна, себто, що український хлібороб не знає більше, як знав перед з'їздом, навчивсь не багато.

Сдлалась на се різні причини. Одна з тих і ся, що полішено дуже мало часу учасникам з'їзду а провінції, щоб могли взяти живу участь в дискусії, висказати свої гадки. Наслідки ті, що много делегатів, які десятки миль спішили на з'їзд, відлягли не маючи можности висказатись, а ограничились до переданя, на куснику паперу, домагань своїх філій.

Не знати з цієї вини, чи учасників, чи проводу, здасть ся одних і других, з'їзд економічній хвилями робив вражінє віча.

Минали години на висказуванє жалів, плачів, перебіганє річній загально знаних, місто у жити сего часу на розумну критику дотеперішних способів і доріг, якими йде господарське житє народа, на вказуванє нових доріг, на поученє з'їзду, як вести відбудову господарського життя, словом зробити з'їзд бодай в можливих границях научними сходами, надати характер, який носить економічний з'їзд инших народів.

Не відмовляєсь з'їздові корисних сторін, а колиб ще до сего прийшов і сей характер „научних сходін“, то з'їзд повнів відповіді би задачі. За много накопичилось матеріалу ві всіх областній народного життя на економічній з'їзді.

Дав би Бог, щоб слідуєчий з'їзд був з'їздом економічним, без плачів і жалів, лиш як научні наради над поліпшенєм долі хлібороба, сходи́ни над відновю господарського життя на роду. — ський.

ІВАНОВИ ФРАНКОВИ

Складки на монумент-портрет приймає Красний Союз Кредитовий у Львові. — число книжочок віддає ч. 4.000.

ЗВІДОМЛЕНЄ Ц. І. К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
а 17. грудня.

ІТАЛІЙСЬКИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.
Межи Брентою і Піавою на південь від Коль Капріле піймаю знова 400 Італійців в Даді на схід ворожі наступи не вдали ся. Над Піавою гарматна боротьба.

ЗВІДОМЛЕНЄ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ
а 17. грудня.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.
На полудневім березі Скарри і на подинних відтинках на південній захід від Камбре жива огнева діяльність. Сильний гарматній і міновий огонь був на фронті на південь від Сан-Кантен.

О П О В І С Т К И.

Середя, 19. грудня 1917.
Няв: греко-катол.: Николаи Чуд. — римо-кат.: Фавста.
Востра: греко-кат.: Амвросія сп. — римо-кат.: Теофіла.

Репертуар Українського Народного Театру Товариства „Бесіди“ під дирижією К. Рубчакевої в С у р и ю. Сяла „Народного Дєму“.

В п'ятницю дня 21. грудня 1917 „Хмара“ народна драма на 5 дій зі співами і танцями А. Суходольського.

Початок о год. 7.30 вечером. Білати ранше можна дістати в „Союзнім Базарі“ а в день представлєня при касі театру від год. 5. попол.

Жєтєм для сиріт. На фонд ім. митр. Шептицького для укр. сиріт вилинули ось такі дальші жертви в цінних паперах: д-р Осип Гордійчук, Ярослав, 100 к., о. д-р Гордянський, польовий курат, 400 к., М. П. Перемишль, 200 к., Григорій Богуи, господар в Цєброві, рентову книжочку свого бл. п. єнна на 50 к.

Каса єдичности і позички, стоваришенє зарєстрованє з обмеженою порукою у Львові (тимчасовий льокаль урядовий ринок ч. 10. I. поверх) повідомляє, що від 1. сїчня 1918 буде платити від вкладок щадничих 4%. 511

о. Михайло Саніа, ц. к. польовий духовник 20. полку стрільців, алодить в важній справі подати свою адресу. Роман Ставничий, к. к. Landwehrdivisionssgericht Przemyśl.

До відомо Всєч. Духовенства львів архієпархії. Гр. кат. Львівська Митрополія Консисторія продовжить речєньє до вношеня поданя на парохії, розписаних на конкурс в. д. 13/X. 1917 п. ч. 5032 до кінця грудня 1917 р. Іспит конкурсний парохіальний дотично наук відбудеть ся в днях 23. і 24. сїчня 1918 р. 312

Засіданє Виділу Тов. „Львівський Богн“ в цілі провіреня рхунів в останнього концерту і наради над концертом в пам'ять Т. Шевченка відбудеть ся в четвер дня 20. с. м. о год. 6.15.

„Боротьба за власть над світєм“, величазна драма в 10 частях, поквантє ся уперве у Львові в четвер 20. с. м. о 4 год. попл. а Кіні „Аполло“, вул. Хорущини 7. Цілий досхд призначений на Намісничий Комітет ратунковий для ослободженних областій Сїдної Галичини. Від п'ятвиці 21. с. м. Кіно „Аполло“ буде виставляти сей образ двічі на день, о 5 і 8 години.

IX.
лотерія клясова. Продаємо лосє до девятої класої лотерії доки встанє залєс. Цєна лосє 40 К, вісілка 5 К за кожду класу. Поручаємо нашу ф р у у до рішних банкових трансакцій. Лосє продаємо також на місячній сплаті. — Діж банковий Ш ц і Хєєс Львів ріг вул. Копєрника (площа Маріїська). VIII 60

Револуція в Росії і польські претанції до українських земель, виявлені в теперішній війні.

надають особливого актуальности праці Д-ра Мих. Лозинського:

„Польський і руський революційний рух в Україні“

(стор. VIII+200. Ціна 3 кор.), яка містить історичний огляд відношеня польських і російських революційних партій до справи самостійности українського народу.

Того ж автора „ЛЮДИ“, біографічно літературні нариси (Драгоманів, Франко, Павлик, Себратович, Берзон, Реклі, Крапоткін, Тохстой, Тургенєв, Гарібальді) з портрєтами.

(Стор. 132. Ціна 1 кор. 50 сот.)

Книгарня Наукового Товариства ПОРУЧАЄ: ім. Шевченка у Львові, Ринок 10.

На „Николая” і на „Різдво” Найкрасшим дарунком є книжка!

Для молодіжи:

Вид. педаг. як: Робізна Круго* К 350, Жемчре „Уліч-ник” К 2—, Возчок „Інстатутка” К 1—, Зблаторник Гумфрі* К 160, „Кобзар” Тараса Шевченка, Вибір поезій Гумфрі* К 2—, Поезія Осана Юлія Федьковича, вибір поезій для молодіжи К 250 і К 350, Ковальова „Щаслива бабуся” К 370, „Чирод’яна скрапка” К 280, „В останні дні” К 4—, Писенки К 370, Чайковський „Відан на ся” К 2—, Микова „Я, ошецько” К 4— і багато інших.

Для старших:

Твори Шевченка т. I і II, вид. Т-ва ім. Шевченка, К 14—, Твори Федьковича в 4 томах К 24—, Твори Руданського в 7 томах К 1850, Грушівський: Культурний рух К 850, Шибанівського: Архітектура К 25—, Українське Ми-стество К 9—, Д-ра Цурата „Шевченко а Полюка” К 5—, Літературні назерки К 4—, Томішівський „Перший похід Хмельницького в Галичину” К 3— і інші.

Для тих, що в окопах:

Молитвенники по різних ц’ях, Коляди по К 1—, Кален-дарі по К 570 і 40 сот, гарні в дешві поезії як: Фрін-ченка „Брат на брата” 80 сот., Пидема „В. стою і лапад” К 250, Гнатюка: Новелі К 250, Казки К 240, Українські народні байки К 8—, Шапович „Сиз Віра”, поезії К 210, Левенко „Пана і люда” К 160, Доде „Королі на вигляно” К 120 і інші. IV 2 2

ЗАМОВЛЯТИ: Книгарня Наукового Товариства ім. Шевченка, Львів, Ринок 10

На порто звичайне 30 сот., пор. 55 сот. Замовлення на провінцію виконують ся того самого дня.

НАДИСЛАНЕ.

Д-р ДАНИЛО СТАХУРА

адвокат краєвий в Самборі
поверну з московського полону і провадить свою канцелярію адвокатську в дотеперішнім льокалі. 510 1—3

ОГОЛОШЕННЯ.

ЮТЮН ФЕДЕРА
годі добути, а курити хочє ся; тому поручаю відменити „Egalit” так аванія „Табакон”, пробний пакет коштує 50 сот. Виключне вступство у перфумерії Львів, Синстуска ч. 7. 498 0 10

ПЕЧІ І КУХНІ КАФПЕВІ

нові ставить, старі направляє, скоро і дешево.

МИХАИЛО ГАЛІБЕН

Майстер кафлярський, Львів, Городецька 10, 390 18—7

Пошукує ся 1 або 2 umeбльовані покої в кухню і газовою кухонкою від 1. або 15. січня. Оферти на адресу М. Мінякова, вул. Обозова ч. 6. 512 1—2

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Каси Ощадности і Позичок стоваришена зареєстрованого з обмеж порукою у Львові,

відбудуть ся в суботу дня 29. грудня 1917 р., о годині 5. по пол. в льокалі школи ім. кор. Данила при ул. Жов-ківський ч. 6, партер.

Порядок денний:

1. Відчитанє протоколу з попередних Загальних Зборів Стіваришеши.
2. Звіт в діяльність Стіваришеши за рр. 1914, 1915 і 1916.
3. Звіт Контрольної Комісії
4. Затвердження Звіт, річних рахунків і біансус за рр. 1914, 1915 і 1916
5. Виєсенє Ради надзірної на розваї чистого анску.
6. Вибір сімох членів Ради надзірної
7. Затвердження вибору трох членів Управи.
8. Виєсенє членів.

Річні звіти, рахунки і біансус за рр. 1914, 1915 і 1916 є відложені в льокалі Краєвого Союзу Кред. то-вого у Львові, Ринок ч. 6, в будні дні від год. 9 і пер-ред пол. до перегляду членів. 511 Б

ЗА РАДУ НАДІРНУ:

Рутковський Венон Д-р *Сайк Григорий*
вступник голови. на секретаря.

В ЖЕ В И Й Ш О В

ВЕЛИКИЙ ІМЮСТРОВАНІЙ

КАЛЕНДАР 1918 „ПРОСВІТИ”

Обіймає поверх 22 аркушів друку. Ілюстрації 150. На окладниці зверху і в середній народній орнамент в 5 красках. Крім календарної часті містять в собі об’єм-стай літературно науковий збірник під заг.

„РОКОВА ХВИЛЯ”

який впорядкував ВАСИЛЬ ЛУКИЧ.

В сім збірнику взяли участь: Вац. Бурвінський Олександр, Д-р Віноківський Теодор Голубець, Д-р Горданський Яр., Докш Никола, Демчишин Т., Д-р Крипачевич Ів., Левин-ский Юлія, о. Лежогоубський Т., Леоний Богдан, Лукино-вич Демис, Раданкевич Вол., Д-р Студинський Кир., Те-ницький Вол., Чарнецький Ст., Чекановський Андрій, Д-р Федяк Стефан і Шаруменяк Юра.

Ціна прирівняна 5 мор., а з поштовою пересилкою 5 мор. 65 сот. Васильє тільки аз попередня надісланє гроші Канцелярія Товариства „Просвіта” у Львові (Ринок 10).

З огляду на те, що ще перед виходом календаря одна третя часть накладу була замовлена і вже залаче-на, остать до продажі тільки 1/3 части накладу.

— Хто хоче мати свій календар, радимо спішити ся.

Відтяти і післати на адресу: „КАРПАТІЯ” Товариство взаїмних обезпечень на жите і ренти у Львові, ул. Руцька ч. 18

Місце зголошення:	На покритє премії приймає ся і облїгації попередних воєнних позичок.	Число внеску: _____
		Число полїси: _____

ВНЕСОК на обезпеченє воєнної позички в „КАРПАТІЇ”.

I. а) Імя і назвіско особа, що має обезпечити ся?	а) _____
б) Її званє?	б) _____
в) Точна адреса?	в) _____
г) Коли і де роджена?	г) _____
II. а) Чи особа, що має обезпечити ся, зовсім здорова?	а) _____
б) Які недуги перебула протягом послїдних 10 літ?	б) _____
в) На яку недугу хорувє тепер? (недуги або скаліченє).	в) _____
г) У котрого лікаря або в котрім шпиталі тепер лічить ся?	г) _____
д) Чи була в сім родина ілучаї сухїт, або інших дїдичних вглядно зрває. недуг?	д) _____
III. На яку суму обезпечуєт ся?	_____ ном. варт. VII австрійської 5% вїт, вільної від оподаткованя амортизаційної позички.
IV. а) По кількох літах має ся безумовно перестати платити премії? По 1*, 20, чи 25 літах?	а) _____
б) Як має ся платити премії почавши від другого року обезпечєня? річно, піврічно, чи чвертьрічно?	б) _____ (1/2, 1/4) річно.
V. Чи не відвинено внеску на житєє обезпеченє особи, що має обезпечити ся? коли і в якїм Товаристві?	_____
VI. Чи обезпечена особа повнїтє війскоу службу?	а) _____
а) у внутрі краю?	б) _____
б) в етаній області?	в) _____
в) на фронті, в операційнім терені при армії в полі?	г) _____
г) в якїм характері служб аїа?	д) _____
д) при якїм роді оружя?	_____
VII. Кому має ся вїздатити обезпеченє суму?	а) _____
а) на случай дожитя?	б) _____
б) „ „ „ смертї?	_____

Як вадать аложено ивоту К _____ Полїсу викупать Пан _____

1. Стверджує своїм підписом, що на поставлені менї патанє відозвілє и ознаєно і правдиво. 2. Відомо жєтї, що обезпеченє є не івнєна в случїю поданї неправдивих данїх про стан здорєвля обезпеченого. 3. Услїва обезпечєня, як такої до івнєнї дїдатковї усїя обезпечєня вонїтє. до івнєнї я прїзвєт до відозва.

Підпис особа, яка має обезпечити ся: _____ днї _____ 1917 _____ Підпис обезпечуючого: _____ Підпис вступника Товариства: _____